

DÜNYA OKUL,
HAYAT
İMTİHANDIR-2

Nureddin Yıldız'ın "Dünya Nasıl Dönüyor?" (38.) dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

İnsanlık için çıkarılmış son gemi ve insanlığın en hayırlı ümmeti olan ümmet-i Muhammed'in yeryüzünde bu zamandaki temsilcileri, proje görevlileri, imtihan edilen müminleriyiz, elhamdülillah.

Kur'an'ımızın hayata "benim hayatım" diye mi "Allah'ın projesinde görevli kuluyum" diye mi bakmamız gerektiği konusunda bizi ikaz eden ayetleri var. Bu ayetlerden bir demet okuyacağız.

Kehf suresinin 6-8. ayetlerini okuyalım, sonra da proje boyutlu düşünebilmek için madde madde ders çıkaracağız.

“Kendini neredeyse helak edeceksin ey Peygamber!” فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ

“Kur'an'a iman etmiyorlar diye düşünceden” kendini helak edeceksin neredeyse. Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleme hitap ediyor ayet. Peygamber aleyhisselam Efendimiz'in bir günlük pozisyonunu tasvir ediyor. Kim bilir elini şakağına koymuş da kahrediyor kendini, “Niye bu adamlar bu Kur'an'ı anlamıyorlar?” diye.

Madem o bizim peygamberimiz, insanlar iman etmiyor diye kahroluyormuş, dolayısıyla ey camilerin imam efendileri; ey imam hatip lisesinde talebelere Kur'an öğretmeye çalışan muallimler; ey vakıflar kurup ümmet-i Muhammed'i sahiplendiğini düşünenler... siz de ya kahrolun ya da bırakın bu işi... diye bir ders çıkaralım demiyorum. Çünkü bu kadarlık bir ders çıkarırsak ayete yazık ederiz! Yedinci ayete yer bulamayız bu sefer.

Hâlbuki bu ayet daha büyük bir projenin başlangıcı.

İnşa Sanki başka bir vadiye geçtik: “Biz şu dünyada gördüğün şeyleri bir dekor olarak yaptık.” İنا جعلنا ما على الأرض زينة لها Konu Peygamber'in üzüntüden helak olmasıydı. Sanki o konu bitti de başka bir konuya geçtik gibi, “Biz bu dünyadaki her şeyi bir dekor olarak yaptık.” لَنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا “Hangisinin o insanların daha iyi iş yapacağını görmek için yaptık bunu.”

Demek ki Peygamber aleyhisselam, “Yahu bu adamlar neden iman etmiyorlar...” diye kahroluyorken Allah Teâlâ ona teselli olarak ne buyuruyor: Onlar bu dekora aldaniyorlar, ama aldanmayan Ebu Bekir var, Abdullah ibni Mesud var, Hadice radiyallahu anha aldanmadı.

Demek ki biz bir dekor yumağının önündeyiz.

Proje adamıysak birinci işimiz aldanmadan yol almak. Dekora takılmayacağız. Gördüğümüz her çay bahçesinde değil öz bahçemize gidince mola vereceğiz. Çünkü Rabbimiz Peygamberi'nin üzüntüden kahrolacağı kadar büyük üzüntüsüne cevap olarak “biz dünyadaki her şeyi bir dekor olarak yaptık” buyuruyor.

İşte burada ben, “benim hayatım” diyemem! Dediğim an Peygamber aleyhisselamin üzüntüsüne sebep olacak tabloya takılanlardan olmuş olurum. Çünkü sonrasında ayet ne diyor: وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا “Bir gün kupkuru toprak hâline getireceğiz o dekoru, aldananlar ortaya çıkacaklar.”

Kuru toprak nasıl olacak? Gerçekten bir gün dünya kupkuru olacak bir de altına geçince insan kupkuru toprakta kalıyor. O zaman gerçek yüzünü tanımış olacak o dekorlu dünyanın. Rabbimiz dekorlu bir dünyadan cennete gitmemizi istiyor, dekorlara ve ziynetlerine takılmadan.

İnsan suresinin 2. ayetine geçiyoruz. Rabbimiz buyuruyor: إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ “Biz insanı erkekle kadının menisinden karışık yarattık.”

Hoca efendiler, öğretmenler, insanla ilgili bir işin başında olanlar... Her insan kendine mahsus bir dünyadır. Bu ayetten alacağımız ders de budur. Ve bu anne babasından farklı bir mizaçta yaratılmış herkesin de özel bir imtihanı var demektir. Dolayısı ile Filistin’deki müminin imtihanı ile ilahiyat fakültesindeki bir erkek veya kız öğrencinin imtihanı aynı değil.

Herkesin imtihanı da farklı öyleyse. “Karışık bir nutfeden, meniden yarattık.” نَبْتَلِيهِ “Herkesin imtihanı da farklı öyleyse. “Herkes de görebileceği, anlayabileceği kadar idrak verdik.” فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

İnsan suresinin 2. ayetinden bu muhteşem manayı çıkarıyoruz. Rabbimiz herkesi huzuruna özel bir hesap için çağırarak. Çünkü herkesi özel yarattı. Herkes özel ve kimse kimsenin devamı değil. Kimse kimseyi mazeret olarak Rabbinin önüne koyamaz. Kimse kimsenin tam çocuğu değil aslında; annesi ile babasının karması –İsa aleyhisselam, Âdem babamız ve Havva annemiz hariç.

Şu mülkü elinde tutan Allah ne yücedir.” وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ “Ve her şeye gücü yeten bir Allah’tır o.” الَّذِي تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ “Ölümü ve hayatı yarattı.” الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ

Allah niye ölümü hayattan önce sayıyor? Hâlbuki hepimiz doğuyoruz yani hayatı buluyoruz, ölüm daha sonra geliyor. Bu ayet ise “ölümü ve hayatı yarattı” diyor. İlk dersi vermek için. Ölmüş bir adamın torunusun, dikkat et! En azından dedenin babası yok. Çünkü ölü çocuğudur bütün insanlar. Gerçeği anlayarak başlayalım diye böyledir ayet. Ölü çocukları, ölülerin torunları, yaşıyorsunuz ve siz de öleceksiniz. Ama önce ölünün çocuğusunuz, ilk babanız ölü zaten.

Bu büyük kâinat, bu kadar muazzam mülkün Aziz ve Celil olan sahibi beni niye yaratmış? لِيُنَبِّئُكُمْ

“Hanginiz daha güzel iş yapacak bunu görmek için.” أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا

Demek ki uzaydan, galaksilerden söz ettiğimiz büyük düzende asıl gaye yarışın sonuçlarını görmemiş. İsrailoğulları mı, İsmail’in torunları mı, ümmet-i Muhammed mi, Müslüman olduktan sonraki Türkler mi, Müslüman olduktan sonra Araplar mı, Anadolular mı, Trakyalılar mı, kuzeyliler mi,

güneyliler mi, doğulular mı, batılılar mı, beyazlar mı, siyahlar mı... أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا “Bu projenin yarışını kim kazanacak bunu anlamak için.” Biliyor Allah aslında da katrilyonlarca meleği de görsün ve şahit olsun, herkes de birbirinin şahidi olarak dirilsin kıyamet günü diye yapıyor böyle. Demek ki bir yarış var. “En güzel ameli kim yapacak” yarışı bunun adı. Yeryüzünde bunun için varmışız.

Mülk suresinin 2. ayetinden çıkardığımız kuralı koyuyoruz: Rabbimizin bizdeki muradı sadece namaz kılmak, zekât vermek, cihat etmek değildir; kâinatta yaşayan kulları arasındaki yarış kazanmaktır aynı zamanda. Bu yarış ümmetler olarak da yapıyoruz, diyar diyar vatandaşlar olarak da yapıyoruz, başımızda Ebu Bekir radiyallahu anh olmak üzere ümmetin içindeki dinamik nesiller olarak da yapıyoruz. Eğer nesillerden bir nesilde sıkıntılar arttıysa yarış dar boğaz oldu demektir. Çünkü insanlığın en kötü gününde, çocukların diri diri gömüldüğü günde Ebu Bekir radiyallahu anh yarış kazanmıştı. Zulümle, medyayla nesiller mezara yeniden koyuluyorsa hatta doğmadan öldürülüp kanalizasyona atılıyorsa kürtaj yöntemiyle, yeniden Ebu Bekirlik düzeyine kadar yarış kızıştı demektir. لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا bunun ilanıdır: “Hanginiz daha güzel iş yapacak görmek için.”

Yeryüzünde daha çok namaz kılınsin diye değil, yeryüzünde daha çok zekât verilsin diye değil, daha çok vakıflar kurulsun diye değil; أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا “hanginiz bu yarış daha iyi kazanacak görmek için.” Kızışma olduysa, daha çok Müslüman öldürülüyorsa, Müslümanlar’ın toprakları daha çok işgal ediliyorsa yarış da büyüttü demektir Allah. Ödüller de büyüyor. Niye hep işkence mantığıyla bakıyoruz da “Yarış daha büyüdü, ödüller de büyüdü, Sidretü’l-Münteha’ya kadar koşma vakti şimdi!” niye demeyelim ki?

Her gece yatmadan okumamızın tavsiye edildiği bir suredir Mülk suresi. Bunu hatırlatıyor Allah Teâlâ bize. Haberler kötüleştikçe ödülün de büyüdüğünü hatırladığımız zaman benim hayatımı değil Rabbimin projesini yaşadığım da anlaşılabilir olur.

Hud suresinin 6 ve 7. ayeti bir başka pencereye doğru bakmamızı istiyor: وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا

دَابَّةٍ ayaklarıyla tıpış tıpış yürüyen mahlûk demek. Böcek, sivrisinek, at, deve, ayaklarıyla yürüyen küçük-büyük canlı. وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ “Şu dünyada ne kadar canlı mahlûkat varsa haşarattan deveye kadar عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا “hepsinin rızkının kefilisi Allah’tır.” وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا “O hayvan yorulunca nerde uyuklayıp kalıyor...” وَمُسْتَوْدَعَهَا “...Ve hepsi ölünce hangi toprağın köşesinde ölüp kalacak, hepsini biliyor Allah.”

Beş yüz-bin sene önce var olan, dört milyon senelik fosil bulundu dedikleri şeyler, dört milyon sene sonra fosilsiz kalacak mahlûkat... فِي كِتَابٍ مُبِينٍ “Hepsinin kayıtları Levh-i Mahfuz’dadır” buyuruyor Hud suresinin 6. ayeti.

Gübre böceğinden, haşerattan geldik; bir sonraki ayete bakınız: وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا “Gökleri ve yeri altı günde yaratan da o Allah’tır.” O altı günde gökleri ve yeri dünyayı “yaratmadan önce de Allah’ın Arş’ı su üzerindeydi.”

Neredeydi o su? Madem okyanuslar yoktu ve sonradan yarattı Allah, su neredeydi? Gökler neredeydi? Bunların cevabı ancak kıyamet günü öğrenilebilir. Fakat şimdi şu hâle, Kur’an’ımızın göklere sığmaz azametini bakınız: Haşarattan, böcekten, gözle zor görülecek tırtıldan, karıncadan bahsediyor. Bunların hesabının-kitabının, numaralarının, fişlerinin, kayıtlarının hepsinin Levh-i Mahfuz’da olduğunu söylüyor. Günlük potansiyel rızıkları fişlenmiş, hesabına yatırılmış, nerede ölecek

gidecek hepsini biliyor Allah. Küçük bir böcek, gözle neredeyse görülmeyecek; bir de azametini rakamla beyan etmek zor olan gökler...

Bütün bunları niye yarattım biliyor musunuz? لِيَبْلُوكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا “Hanginiz bu yarışta kazanacak daha iyi görmek için.” Uydu fırlatıp ondan canlı yayını izlemek gibi bir şey diyeceğim de çok komik olur. Bütün bu kâinatın dev görüntüsünden en küçük böceğe kadar Rabbimizin yaratma hikmeti لِيَبْلُوكُمْ “sizi sınamak için.” Kâfir kim mümin kim değil, bu büyük yaratma planında en iyi kim olacak nesil olarak. Evet, nesil olarak. Başka? Toprak parçasının insanları olarak. Başka? Hangi peygamberin ümmeti olarak.

Bu kâinatta böcek diye itelediğimiz en küçük şeyden galaksi diye büyüttüğümüz şeylere kadar her şey benim nöbet tuttuğum yılda mümin olarak iman, amel, aşk ve Allah’a bağlılık heyecanımı ölçmek içindir. Ebu Bekir radiyallahu anh ile yarışıp yarışmayacak kıvama sahip olup olmadığını görmek içindir.

Nesiller arası bir yarıştır bu. Müminler arası bir yarıştır. Hocalarla cemaati arasındaki bir yarıştır. Şeyh ile müritleri arasındaki bir yarıştır. Şeyhler arasındaki bir yarıştır. Nefislerin boynuz güreşi yaptığı meydan değil, boğa güreşi değil, amellerimizin, ihlâsımızın, cihadımızın, teheccüdümüzün, tesbihatımızın, infakımızın, amelimizin, Kudüs sevdamızın, nesil yetiştirme azmimizin... hangimizin daha iyi kulluk yapacağını cihadıdır.

Demek ki büyük-küçük yok Allah için! En küçük haşerattan en büyük gök cismine kadar her şeyi Rabbim benim yarışımı seyretmek için yaratmış. Bitti. Bu da benim çalışma boyutumu gösteriyor.

Demek ki bu ayetlere göre hep namaz kılmak lazım, hep oruç tutmak lazım, hep elinde silahla cihat etmek lazım, hep teheccütte olmak mı lazım? Böyle bir şey olmaz. Spor da yapman lazım, evlenip kırk gün kırk gece balayı yaşamak da lazım, Karun’u çirak olarak çalıştıracağın kadar mal da senin olsun. Ama gözle zor görülecek kadar küçük böcek ile ışığı bize beş milyon senede gelmiş olan koca yıldız bir potada birleştirdi ya Allah, sen de kulluğunla yatak odanı, sporunla imanını, arkadaşlarında çay içmekle-dondurma yemekle-gezmeyle gitmekle-karda kaymaya gitmekle-güreş yapmakla Kur’an’a teslimiyetini birleştir; bundan en güzel kulluğu çıkar.

Arkadaşlarıyla karda kay, çay iç, karpuz yiyin ama ‘Allahuekber’ diye ezanı duyunca Ağrı Dağı yerinden kalkmış gibi kalk yerinden, en güzel ameli yapmış ol. Dünya lezzetleri kulluğa mâni olsaydı hanımlarıyla yatıp kalkan, hayatında dokuz evlilik yapan Ömer bin Hattab cennete bile giremezdi. Dokuz kere evlenmiş Ömer bin Hattab radiyallahu anh var önümüzde. Ondan belki iki kat fazla evlenmiş Ali bin ebi Talib var. Ne yatak odası ne dondurma, ne karda kayak yapmak ne arkadaşlarla neşelenip köfte yemek Allah’ın yarışta kazanan en iyi kullarından biri olmaya engel değil. Engel olsa onlar bu yarışta sıfır puanla bitirirlerdi. Allah onlardan razı olsun.

Enam suresinin 165. ayeti meydanı biraz daha büyütüyor.

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ “Önceki ümmetleri kaldırıp onların yerine sizi getiren Allah’tır.”

Orta Asya’dan göç edip gittikleri için yerine sizi getirmede Allah. Kaldırmayı murat etti. Yahudiler yerine Hıristiyanlar’ı getirdi. Hıristiyanlar da yapamayınca yarıştan döküldüler. Yarıştan kaldırdı Allah onları. Kitabıyla oynadılar Allah’ın. Ayetleri kırıp kırıp bedavadan yarış kazanmaya

kalktılar. Allah da bunu kabul etmedi. Yahudiler daha fenasını yaptılar; kitabın özüyle tamamen oynadılar. Onları da kaldırdı Allah. Kur'an'ımın harfine dokunulamaz, diyen ümmet-i Muhammed'i getirdi.

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ Bir de Allah sizi rızıkta, yaratılıştta, kuvvet olarak, kafa yapınız olarak, ilim olarak farklı kategorilerde yarattı. Kiminin kafası çok iyi çalışıyor, kiminin bileği. Kiminin yüzü parlak kiminin kalbi öbüründen daha parlak, derisi siyah olduğu hâlde. Farklı potansiyellerle yarattı bizi Allah.

لِيُنَبِّئَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ Bu ümmete verdiği şeylerle ne yaptığımızı görmek istiyor Allah. Önce Muhammed aleyhisselamı verdi şeref olarak. Coğrafyasından matematiğine kadar dünyanın en büyük bilgilerini size verdi Allah. Şimdi ne yaptığınızı görmek istiyor.

Ama bu ayetin devamı çok ürkütücü! إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ Bütün bunları verdi Allah, görmek istiyor ama bilin ki "Allah'ın hesabı çok hızlıdır." Asırlarca beklemez sizi. Beklemez! Kaldırırsan hilafeti beş asır sonra geri getireceksin diye seni beklemez. En mülhit kullarından birine onu yeniden ihya etme vazifesini verir sen gafil gafil uyursan. وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ Tövbe eden nesilleri de affeder. "Çünkü çok Gafur'dur, Rahim'dir de." Eski hatalarını görmez bir daha. Merhametle muamele buyurur.

Biz Âdem aleyhisselamdan beri büyük bir projenin büyük bir bölümündeki büyük bir yarıştayız şu anda. Bunun için Peygamber'imiz aleyhisselatu vesselam, "çoğalın da ben övüneyim kıyamet günü" buyuruyor. Çünkü Peygamber de olsa kendinden önceki on binlerce peygamberle yarış içerisinde o da. Bu muhtevasında haset olan bir yarış değil ama Allah'ın nübüvvetini en iyi yaşatmış bir insan olarak dirilmek istiyor kıyamet günü –öyle olacak biiznillah. Enam suresinden de bu notu alıyoruz.

Şimdi bütün bu anlamları bir kere daha, Maide suresinden toplu şekilde okuyoruz.

Yahudiler ve Hıristiyanlar şeytanın oyununa gelip yarışın dışında kaldılar. Allah onları yarışın dışına itti. Ama Kur'an, Peygamber aleyhisselamın üzerinden bizi ikaz ediyor. Bu yarış dışı kalanlar sizin de yarış dışı kalmanızı sağlayıp 'kimse yarışmadı bari ödül üç kişiye paylaşırılsın' gibi bir mantığa gidecekler dikkat edin, buyuruyor Kur'an. Dolayısıyla hiç kimse Avrupa, Hıristiyanlar ve Yahudiler'le günün birinde insan hakları veya benzeri bir değer etrafında ortak bir zeminde buluşabileceğimizi zannetmemelidir. Onlar çok güçlü olduğu zaman müminler bu teslimiyeti gösterirler.

Maide suresini dinliyoruz: وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ Peygamber!" "Ondan öncekileri haber veren bir kitap indirdik sana biz." "O kitaplara karşı da ağırlığı var bu kitabın." Yani sadece onları doğrulayıp kalmıyor, onlar benim diyor artık. "Allah'ın sana Kur'an'da ne hükmü varsa onu ver sen. "Onların sana 'biraz da bizi kolla' teklifine sakın yanaşmayasın."

Dikkat ediyoruz. "Biz hepinize ümmetler olarak bir şeriat ve bir kanun vermiştik." Onlar kendi şeriatlarını imha ettiler. Şimdi sizin şeriatınızın zamanıdır.

Allah dileseydi Yahudilik, Hıristiyanlık ve Müslümanlık olmazdı. Tek ümmet olurdu. Böyle dilemedi Allah. Yahudiliği koydu, kaldırdı. Hıristiyanlığı koydu, kaldırdı. Şimdi Müslümanlık getirdi. وَلَكِنْ لِّيَبْلُوكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ "Size verdiği şeriatı ne yapacağınızı görmek istiyor Allah." Onlar yarışın dışına itildiler, bunun intikamını almak isteyecekler. Dikkat edin. Sakın tuzağa düşmeyin!

"Hepiniz nasıl olsa İLَى اللّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا "Siz Allah'a gide en iyi ümmet olun." فَاسْتَبِقُوا الخَيْرَاتِ إِلَى اللّهِ Allah'a geleceksiniz." فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ "Ve Allah sizin tartıştığınız şeylerin gerçek cevabını verecektir size."

Maide suresinin 46-50. ayetlerini, meselemizin basit bir Avrupa meselesi olmadığını, basit bir İsrail sıkıntısı olmadığını ve asla onu dert etmeyeceğimizi ama kendileri Allah'ın rahmetinden kovulmuş, ellerinden kitap alınmışları şeytanın asırlardan beri ümmet-i Muhammed'in de elinden kitap alınması için kıskırttığını anlamak için okumalıyız.

Ve bizzat Peygamberi'ne Allah Teâlâ: وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ "Sakin onların arzularını dikkate almayasın" buyuruyor.

Dolayısıyla hafız kardeşim, on sayfadan giden nur topu yavrum, ey medreselerde Emsile okuyan talebe, ey Buharî'den 10 hadis ezberleyen gözüm, kardeşim, ciğerim benim; sakın "hafızlık yapıyorum" deme. Sen imam hatip talebesi değilsin, hafız filan değilsin; bu ümmetin başında Resûlullah bulunan projesinde Allah'ın sancağını, kitabını Yahudiler ve Hıristiyanlar gibi parayamadı-diplomaya teslim etmeyen mücahidsin. Bunun adı 'hafızlık' değildir. Sen 'Kur'an kursu talebesi' değilsin. Yahudiler'in ve Hıristiyanlar'ın terk ettiği cihat meydanlarının mücahidisin sen. Hadis ezberlemiyorsun. 'Hadis' değil bunun adı.

Resûlullah'ın sancağını yere düşürmemektir adı bunun. Buharî, Müslim, İbni Mace, Nevevî, Münzirî denen kimseler de senden önce bu sancağı şerefiyle taşıyan Allah'ın sevgili kullarıdır. Sen kız Kur'an kursunda ilmi hâl okuyan talebe olamazsın. O değil senin adın. Sakın Yahudiler'in düşürdüğü bayrağı, Hıristiyanlar'ın terk ettiği cepheyi sen terk etmesin, diyor Allah Maide suresinde. Yoksa يَا يَهُودِيَّةُ يَا نَسْرَةَ الْكَلْبِ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ يَا كَهَنِيَّةَ يَا صَابِرَةَ يَا هَارُونَ يَا هَارُونَ يَا هَارُونَ يَا هَارُونَ يَا هَارُونَ يَا هَارُونَ Yahudiler'den ve Hıristiyanlar'dan aldığı sancağı sana vermişti Allah, sen ne yaptın bu sancağı? Kime teslim ettin?

Ümmet-i Muhammed'in Asiye'sisin sen. Meryem'sin Allah'ın izniyle. Sen Musab'sın. Übey ibni Kab'sın bu zamanda yaşayan.

Maide suresinin bu ayetini hiç unutmuyoruz. Bu savaş dinler arası bir savaş değil ki dinler arası diyalog bunu toparlasın! Rabbimizin lanetine gark ettiği, onların yerine bizi getirdiği bir ümmetiz biz. Kim oluyor da onunla masada diyalog yapacağım ben. Tedavülü yok ki.

Şimdi de Beled suresini okuyoruz. Şunu anlamak için okuyoruz:

Kooperatif üyelerine yüzde otuz indirimle buğday satılabilir ama dava sahiplerine dava tam aksine, daha pahalı verilir. Çünkü dava, buğday değildir. İndirim isteyen Yahudiler'i lanet edip attı Allah! Hıristiyanlar evrak üzerinde oynamaya kalkıştılar, Allah onları da attı. الضَّالِّينَ diye her namazın, her rekatinde, her Fatiha'da gafletlerinden dolayı hatırlanırlar.

“Ey Peygamber! Senin de içinde bulunduğun bu büyük Mekke’ye yeminim olsun.” Allah buyuruyor, celle celâlühü. وَأَنْتَ حَلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ Bu, “bu şehirde sen de varsın” demek. “Ve senin içinde bulunduğun, bunun için de değeri yücelmiş bulunan Mekke’ye yemin olsun ey Peygamber!” وَالْوَالِدِ وَمَا وَدَّ “O sizin doğup büyümenize sebep olan babanız Âdem’e ve onun bütün çocuklarına, böylece tenasül yoluyla yeryüzünde insan sayısını çoğaltma kudretime yemin olsun.”

“İnsan için yazdığımız kader meşakkattir.” ‘Çok zor bu işler...’ filan değil; “Biz insanı meşakkat içinde yarattık.” Yarattırken meşakkat çektik, değil; insana meşakkati kader olarak yazdık biz.

Dolayısıyla projemiz bir kooperatife-derneğe üye olup indirim kartı almak gibi değildir. Proje elemanı olunca uykuları feda etmek, zevkleri teğet geçmek, bir olan meşakkati ikiye çıkarmak demektir. İlk insandan son insana kadar insan yaratan Allah’ın, insanın en şerefli olarak yarattığı Muhammed aleyhisselama verdiği söz budur.

Evet, dava elemanı olmak kelepir hayat sahibi olmak değildir. Şeyhin cübbesinin altından cennet çiçekleri koklamak hayaldir. Şeyhin teheccüdünden vesairesine kadar meşakkatlerine ortak olmaktır müritlik. Âlimin dizinin dibinde oturmak, meşakkatini emmektir. Cihada katılmak, ordunun gücünden istifade etmek değildir. Ordunun gücünün ağırlığı altında ayak olmaktır, merdiven olmaktır. Ümmet-i Muhammed, Allah’ın yeryüzündeki en hayırlı, en büyük ve son projesidir. Elbette böyle büyük bir proje nasıl anlatılır: لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ وَأَنْتَ حَلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ وَالْوَالِدِ وَمَا وَدَّ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ “Yemin olsun ki insanı meşakkatte yarattık.” Kelepir beklentiler İslam’da değil, İslamî romanlarda.

Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- suresinin 30-31. ayetinde “Neden Suriye’de Müslüman gruplar birleşmiyor, neden kâfirler her attıkları adımda bir santim öne gidiyorlar ama müminler iki metre geriliyorlar?” sorusunun cevabı var.

Allah’a dayanan müminlerin zafiyet gösterdiği ortamlarda neden kâfirler güçlü gibi görülüyor? Cevap: “Ey Peygamber! Senin düşmanların var ya, biz eğer dileysek onları alınlarından, konuştukları sözden tanıttırırız sana.” Düşmanını sen yürürken anlardın, ‘ey kâfir gel buraya bakayım’ derdin.

“Ama Allah sizin çalışmanızı görmek istiyor.” Düşman eğer Müslüman’ı görünce kaçarsa Müslüman nerde çalışacak? Niye Allah kâfirleri hep bir adım önde gibi gösteriyormuş? Muhammed suresinin 31. ayeti: وَتَنْبَلُوا حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ “Sizi sınavalım diye ve” وَتَنْبَلُوا حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ “Sizden cihat kalitesinde iş yapanları görmek istiyoruz.” Bu kadar. Cihat kalitesinde iş yapanları göreceğiz ve sonuçlara bakacağız: وَتَنْبَلُوا حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ “Sizin sonuçlarınızı izleyeceğiz.”

Kardeşlerim,

Hoca olmaya gerek yok; bu dinlediğimiz ayetlerden Rabbimiz bir proje yürütüyor ve bizi eleman olarak tutmayı murat etmiş, anlaşılıyormu?

Bu, ayette not tuttuğumuz deftere şunu düşüyor: Bizim gördüklerimiz değil Allah'ın gördükleri her şeyi gerçekleştiriyor. Allah da bize göstermiyorsa bizim için göstermiyor. Allah sonuçları önceden gösterse biz çalışmazdık ki.

Ankebut suresinin ilk üç ayeti bütün bu söylediklerimizde Allah'ın adaletinin nasıl tecelli edeceğini anlatıyor. Ne buyuruyor: İnsanlar iman ettiklerini söylemekle kabul göreceklerini mi zannediyorlar? Biz öncekilerin hepsinin imanını test etik de sizinkini mi test etmeyeceğiz ey ümmet-i Muhammed!" Öncekilerin imanı test edildi; Tevrat'tan faiz ayetlerini kabul etmedikleri anlaşıldı ve kovuldular, öbürleri papazları ilah edindiler ve onlar da kovuldular! Siz ümmet-i Muhammed olarak "biz varız bu projede" dediniz diye doğal üyesiniz siz mi diyeceğiz... demeye geliyor Ankebut suresinin bu ayetleri.

Önceki ümmetlerin girdiği cennete gireceğimize göre önceki ümmetlerin girdikleri imtihana girmek zorundayız. Bir gariplik, bir terslik yok. Bilakis adaletin tecellisi var.

Seçilmişlik ve proje mümini olmak, istediğin zaman bırakıp gitmeye engeldir. Rabbimiz bu seçilmişliğin ağırlığını şeref olarak taşımayı hepimize müyesser kılsın.

وَصَلَّى اللهُ وَسَلَّمَ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.